

hennæ, vel ignem purgatorii, iii, 91. — In purgatorio est satisfactio, non vero meritum, iii, 92. — In purgatorio peccata venialia per dilectionem et patientiam dimittuntur, iii, 93. — Purgatorium est confessio fidei Catholice, ii, 94. — Quatuor modis purgatorium probatur, iii, 93. — Qui sint digni purgatorio, iii, 97. Septem errores refelluntur, iii, 97. — In purgatorio non merentur nec peccant, iii, 400. Probatur S. Scriptura, iii, 400. Probatur Patribus, iii, 401. Probatur ratione, iii, 402. Solvuntur objectiones, iii, 402. — In purgatorio animæ sunt certæ de salute, iii, 403. — Objectiones contra purgatorium ex Scriptura sumptæ solvuntur, iii, 408. — Locus purgatorii, iii, 409. Octo sunt opiniones, iii, 410. — Ex purgatorio exire potest, iii, 413. — Quo tempore durabit purgatorium, iii, 416. — Error Lutheri breve esse purgatorium asserens,

iii, 417. — Pœna purgatorii, iii, 418. Prima pœna est carentia beatæ visionis, iii, 418. — Ignis purgatorii corporeus est, iii, 419. — Quomodo ignis corporeus purgatorii possit urere animas sciri nequit, iii, 419. — Dæmones non torquent animos in purgatorio, iii, 419. — Pœna purgatorii sunt atrocissimæ, iii, 420. — Vindicte de libro primo de purgatorio, vii, 467. Vide *Vindicte*. — Purgatorii pœnæ gravissimæ sunt, viii, 446. — Historia Angli cujusdam qui viderat purgatorium, viii, 447. — Historia femine cujusdam qui viderat purgatorium, viii, 448. — Duratio purgatorii, viii, 450. — In purgatorio non possumus nos juvare, viii, 451. — Purgatorii ignis non est contemnendus x, 240. — Purgatorii locus aliquando infernus dicitur, x, 79.

PURITAS. — Remedia ad puritatem mentis et corporis servandam, ix, 197.

Q

QUADRAGESIMA. — Quadragesima plures commoditates affert, ix, 177. — Sex præcipuas commoditates affert Quadragesima, ix, 177. Prima commoditas est copia Verbi Dei, ix, 177. Secunda orationes, ix, 177. Tertia jejunia, ix, 177. Quarta elemosynæ, ix, 177. Quinta continentia, ix, 177. Sexta Communio, ix, 177.

QUADRANS. — Quid sit reddere novissimum quadrans, iii, 74.

QUÆRO. — Quærere faciem Dei quid sit, xi, 209. — Quærere Deum, unde initium sumatur, xi, 209. — Quærere Deum in duobus positum est, xi, 209.

QUÆSTIO. — Quomodo Christus in triplici genere questionum respondebat, ix, 383. — Difficultas questionis legisperiti Evangelii, ix, 383.

RABANUS. — Rabani Mauri opera, xii, 424.

RADULPHUS. — Radulphi Flaviensis opera, xii, 428.

RAPINA. — Rapinæ cur homini, non bestiis prohibite sint, xi, 201.

QUAM. — Quam bonus Israel Deus (Psalmus), x, 471. — Quam dilecta tabernacula tua (Psalmus), xi, 49.

QUARE. — Quare fremuerunt gentes (Psalmus), x, 11.

QUEMADMODUM. — Quemadmodum desiderat cervus (Psalmus), x, 270.

QUI. — Qui confidunt in Domino (Psalmus), xi, 332. — Qui habitat in adjutorio (Psalmus), xi, 113. — Qui regis Israel intende (Psalmus), xi, 32.

QUIESCO. — Quiescere quomodo dicatur Deus, xi, 384.

QUIS. — Quid gloriaris in malitia (Psalmus), x, 343.

QUONIAM. — Quoniam particula oratione Hebraicæ sæpe redundat, x, 98.

RATIO. — Ratio naturalis cur dicatur lumen vultus Dei, x, 25.

RAYMUNDUS. — S. Raymundi de Penaforti opera, xii, 446.

RECORDOR. — Recordari et oblivisci quomodo dicatur Deus, x, 39, xi, 161, 406.

REDEMPTIO. — Redemptio quinque modis in Scriptura accipitur, iv, 421. — In Redemptione Dei sapientia, viii, 637. — Latitudo in Redemptione sapientie Dei, viii, 637. — Longitudo sapientie Dei in Redemptione, viii, 638. — Altitudo sapientie Dei in Redemptione, viii, 638. — Profunditas sapientie Dei in Redemptione, viii, 638. — Redemptionis humanæ excellentia, x, 259. — Redemptionem cur operatus sit Salvator in medio terræ, x, 488. — Redemptio et Redemptor, xi, 257. — Redemptio nostra perfectissime complebitur in die iudicii, xi, 374.

REGNUM. — Amplitudo regni Dei, viii, 319. — Habitatio sanctorum cur dicatur regnum cælorum, viii, 319. — Sex sunt provincie Dei, viii, 319. — Frequentia regni Dei, viii, 320. — Forma monarchica regni Dei, viii, 322. — Bona regni Dei, viii, 324. — Majora sunt bona regni Dei bonis regnorum terræ, viii, 324. — Quæ sint bona regnorum terræ, viii, 324. — Potestas, honor, divitiæ, deliciae sunt bona regnorum terræ, viii, 324. — Sunt hæc etiam bona regni Dei, viii, 326. — Regna terræ quanti fiant, viii, 326. — Quanti regna cæli fieri debeant, viii, 327. — Semite ad regnum Dei ducentes, viii, 328. — Quatuor sunt semite ad regnum Dei ducentes, viii, 328. — Prima semita ad regnum Dei ducens, viii, 328. Justitia est Dei, viii, 328. — Secunda semita ad regnum Dei ducens, viii, 329. Est paupertas, viii, 329. Exempla quædam, viii, 329. — Tertia semita ad regnum Dei ducens, viii, 330. Est persecutio propter justitiam tolerata, viii, 330. — Quarta semita ad regnum Dei ducens, viii, 331. Est violentia ad illud rapiendum, viii, 331. — Quid sit regnum Dei, viii, 496. — Nos sumus regnum Dei, et Deus nostrum est regnum, ix, 394. — Regnum cælorum est Ecclesia, ix, 403. — Cur regnum cælorum sit Ecclesia, ix, 403. — Inter regnum Christi et regnum Davidis discrimen et unius alteri comparatio, ix, 495. — Regnum Dei consumet omnia regna, x, 304. — Regni Dei ab hominum regno quadruplex discrimen, xi, 450. — Regnum cælorum bellando et laborando capitur, xi, 401. — Regnum Davidicum æternum in Christo impletur, xi, 86.

REGULA. — Regula ad cognoscendum potentiam Dei, iv, 132. — Regula falsa ad-

versariorum, iv, 133. — Regula partim vera, partim falsa, iv, 133. — Regula a rebus ipsis deducta, iv, 134.

RELATIO. — Quid sit relatio in Deo, i, 347.

RELIGIO. — Natura religionis, ii, 506. — Confirmatio religionum, ii, 509. — Origo religionum, ii, 509. — Licet filiis, invidiis parentibus, religionem ingredi, ii, 605. Probatur S. Scriptura, ii, 605. Probatur sacris canonibus, ii, 605. Probatur Patribus, ii, 605. Probatur ratione, ii, 606. Objectiones solvuntur, ii, 606.

RELIGIOSUS. — Varii sunt ordines Religiosorum, ii, 508. — Essentia religiose vitæ in tribus consistit virtutibus, ii, 513. — Religiosi bona sua possunt dare, ii, 516. — De Religiosis quædam Patrum verba, viii, 436. — Religiose vocationis beneficia expressa in electione populi Israelitici, xi, 393.

RELIQUIE. — Errores circa cultum reliquiarum, iii, 199. — Septem mendacia Centuriarum circa cultum reliquiarum, 200. — Reliquie venerandæ sunt, iii, 202. Probatur S. Scriptura, iii, 202. Probatur Conciliis, iii, 203. Probatur Patribus Grecis, iii, 204. Probatur Patribus Latinis, iii, 205. Probatur miraculis, iii, 206. Quædam miracula referuntur, iii, 206. Probatur inventioe revelata corporum sanctorum, iii, 207. Probatur translatione reliquiarum, iii, 207. Probatur honoribus reliquiis concessis, iii, 208. Probatur ratione, iii, 208. Quinque argumenta solvuntur, iii, 209. — Cur reliquie Moysis non fuerint cultæ, iii, 210. — Non in cultu reliquiarum adest periculum, iii, 210. — A Deo cultus reliquiarum inspiratur, iii, 210. — Cultus reliquiarum est detestatio idololatriæ, iii, 211. — Cerei accensi circa reliquias signum sunt leticie, iii, 211. — Reliquie non sunt supposititice, iii, 312. — Vindicte de libro secundo de reliquiis sanctorum, vii, 489. Vide *Vindicte*. — Venerationis reliquiarum antiquitas, xii, 159. — Reliquie non adorantur, xii, 160.

REMIGIUS. — Remigii Antisiodorensis opera, xii, 427.

RENOVATIO. — Renovatio corporis in resurrectione, cur aquilæ comparetur, xi, 188.

REPROBATIO. — Reprobatio impiorum partim ad Dei voluntatem, partim ad peccata prævisa referenda est, v, 573. Probatur S. Scriptura, v, 575. Probatur S. Augu-

stino, v, 577. Probatur rationibus, v, 577. — Quid discrimen inter reprobationem Angelorum et reprobationem hominum, v, 578.

REPROBUS. — Reprobi sunt de Ecclesia, II, 326.

RES. — In rebus divinis de propinquis non est curandum, ix, 4. — Res sacrae quomodo adorandae sint, x, 43. — Res magna dicuntur res Dei, x, 222. — Rerum humanarum cursus dicitur torrens, xi, 257. — Res creatae possessio Dei dicuntur, xi, 201.

RESPONSUM. — Responsorum antiquitas, vi, 428. — Responsum Bellarmini ad septem Theologos Venetiae super interdictum Papae Pauli V scriptum Italice, viii, 3. — Praefatio de hoc, viii, 3. — Responsum Italicum ad propositionem primam septem doctorum nempe: Praeceptum superioris etiam summi Pontificis non obligat executionem vel obsequentiam nisi publicetur et intimetur, viii, 4. — Responsum Italicum ad secundam propositionem scilicet: Interdictum non fuit publicatum in civitate et republica Venetiae vel minus non fuit lectum in ecclesiis vel in loco publicae commissionis Praelatorum et Ordinariorum affixum ita ut a populo videretur vel a quo observandum sit, viii, 5. — Responsum Italicum ad tertiam propositionem nempe: Praeceptum Papae a quo scandalum in Ecclesia nasci potest vel perturbatio, non debet ab Ecclesiasticis observari etsi praecipiat sub pena excommunicationis latae sententiae, viii, 7. — Responsum Italicum ad quartam propositionem, scilicet: Obedire Papae in observando hoc interdicto gignet scandala, pericula et multa mala, viii, 7. — Responsum Italicum ad propositionem quintam nempe: Timor justus excusat ab observatione legis et praecipii humani quamvis alii sit justa haec observatio, viii, 8. — Responsum Italicum ad propositionem sextam nempe: Timor justus est timor vitae et etiam propinquis imminens, viii, 9. — Responsum Italicum ad propositionem septimam nempe: Ecclesiastici hujus provinciae debent habere hunc timorem justum si observent interdictum, unde non debent observare interdictum quamvis justum, viii, 9. — Responsum Italicum ad propositionem octavam nempe: Potestas Papae restringitur ad utilitatem publicam

Ecclesiae secundum legem divinam, viii, 12. — Responsum Italicum ad propositionem nonam scilicet: Si potestas Papae canonibus sacris et Conciliis sit subjecta non est absoluta et remanet dubia in Ecclesia, viii, 12. — Responsum Italicum ad decimam propositionem nempe: Obedientia Christiani Papae non est absoluta, excipiuntur quae sunt contra legem Dei, viii, 14. — Responsum Italicum ad propositionem undecimam scilicet: Obedientia Papae non extenditur ad omnia quae non sunt contra legem divinam, viii, 14. — Responsum Italicum ad propositionem duodecimam, scilicet: Obedientia est peccatum nisi materia praecipii fuerit examinata, viii, 15. — Responsum Italicum ad propositionem tertiam et decimam nempe: Etsi Papa dicat suum praecipium esse justum, debet Christianus illud perpendere, viii, 20. — Responsum Italicum ad propositionem quartam et decimam scilicet: Si Christianus non possit sane de praecipio judicare, debet consilium a doctoribus et personis in Sedem Apostolicam reverentiam habentibus petere, viii, 20. — Responsum Italicum ad quintam et decimam propositionem nempe: Si Papa injustum quid praecipiat non debet obediri, viii, 22. — Responsum Italicum ad sextam et decimam propositionem scilicet: Sententia iniqua et nulla est abusus potestatis cui omnibus viribus nostris resistere debeamus, viii, 23. — Responsum Italicum ad septimam et decimam propositionem, nempe: Peccat iudex sententiam injustam et nullam proferens, peccat et qui illum sciens injustam exequitur, viii, 26. — Responsum Italicum ad octavam et decimam propositionem, nempe: Princeps excommunicatus quod non accepit praecipium nullum, peccat si pro viribus suis observationem praecipii non impedit, viii, 26. — Responsum Italicum ad nonam et decimam propositionem nempe: Interdictum esse censuram novam in Ecclesia, viii, 28. — Responsum Italicum Bellarmini ad epistolam anonymam de brevi censurarum Pauli V publicato contra Venetiam, viii, 33. — Ad primam propositionem octo responsa Italica, viii, 33. — Ad secundam propositionem duo Italica responsa, viii, 41. — Ad tertiam propositionem duo Italica responsa, viii, 43. — Ad quartam propositionem Itali-

cum responsum, viii, 45. — Ad quintam propositionem sex Italica responsa, viii, 47. — Ad sextam propositionem Italicum responsum, viii, 51. — Ad septimam propositionem Italicum responsum, viii, 53. — Ad octavam propositionem Italicum responsum, viii, 54. — Responsum Italicum ad librum de validitate excommunicationum a Gersone, viii, 59. — Responsum Italicum ad librum Gersonis de examine sententiae hujus nempe: Sententia Pastoris etiam injusta est timenda, viii, 69. — Responsum Italicum ad defensionem octo propositionum J. Marsilii Neapolitani, viii, 73. Responsum ad primum capitulum, viii, 73. Ad secundum, viii, 75. Ad tertium, viii, 76. — Tredecim errores in hoc tertio capitulo inveniuntur, viii, 78. Primus error, viii, 78. Secundus error, viii, 78. Tertius error, viii, 78. Quartus error, viii, 78. Quintus error, viii, 78. Sextus error, viii, 80. Septimus error, viii, 80. Octavus error, viii, 81. Nonus error, viii, 81. Decimus error, viii, 82. Undecimus error, viii, 82. Duodecimus error, viii, 83. Tertius et decimus error, viii, 84.

RESURRECTIO. — Historia resurrectionis Domini gloriose, ix, 246. — Resurrectio corporis Christi soli ex orienti comparatur, ix, 247. — Resurrectio Christi veterum sanctorum figuris annuntiatur, ix, 247. — Resurrectio Christi quadrupliciter nobis ostenditur, ix, 257. — Resurrectio Christi nostram resurrectionem probat, ix, 257. — De resurrectione mortuorum, ix, 424. — Disparitas corporum in resurrectione, ix, 424. — Beatorum corporum laeta erit cum anima conjunctio, ix, 424. — Impiorum querela in resurrectione, ix, 424. — Resurrectionis Christi dies, cur a Domino facta dicitur, xi, 290.

RETE. — Rete Christi est S. Scriptura, ix, 1.

REVELATIO. — Revelatio triplex, ix, 143.

REVELO. — Revelare quid, ix, 143. — Discrimen inter sapientiam revelatam divinitus et humanam doctrinam acquisitam, ix, 143.

REVERENTIA. — Vox reverentiae Apostoli explicatur, viii, 513. — Summa reverentia Patrem prosequi debemus, si exaudiri velimus, viii, 543.

REX. — Reges non debent Sacerdotum munera invadere, i, 475. — Ecclesiam reges

debent defendere, i, 475. — Reges debent divinas custodire leges, i, 476. — In principio non erant reges, viii, 129. — Rex non est utilis, viii, 130. — Cur Deus non voluerit Israelitas habere reges, viii, 130. — Rex debet sibi persuadere esse hominem, non Deum, viii, 131. — Exempla quaedam viii, 131. — Tres reges laudat S. Scriptura, viii, 134. — Solus Deus est magnus et verus Rex, viii, 322. — Omnes sancti sunt reges, viii, 322. — Servus potest esse et rex, viii, 323. — Regibus duo sunt necessaria, viii, 323. Sapientia et justitia, viii, 323. — Potestas regum terra, viii, 324. — Honor regum terra, viii, 325. — Divitiae regum terra, viii, 325. — Deliciae regum terra, viii, 325. — Rex bonus quis, x, 465. — Regi duo sunt necessaria, veritas et justitia, x, 294. — Reges Hebraeorum, xii, 489. — Reges Juda, xii, 489. — Reges Israel, xii, 489. — Reges Medorum, xii, 490. — Reges Assyriorum, xii, 490. — Reges Babylonis, xii, 490. — Reges Persarum, xii, 490. — Reges Macedoniae, xii, 490. — Reges Aegypti, xii, 490. — Reges Syriae, xii, 490. — Reges Asiae, xii, 490. — Reges Judaeorum, xii, 490. — Reges Italiae, xii, 496. — Reges Turcarum, xii, 496.

RHEGINO. — Rhegino Abbatis opera, xii, 427.

RICHARDUS. — Richardi Armachani opera, xii, 459. — Richardi de Mediavilla, xii, 434. — Richardi de S. Victore opera, xii, 440.

RISUS. — Risus non laudatur, viii, 400.

ROBERTUS. — Roberti Gaguini opera, xii, 470. — Roberti Molkoth opera, xii, 458. — Roberti Sorbonae opera, xii, 449.

ROBUR. — Robur et innocentia rarissime conjunguntur, x, 98.

ROGERIUS. — Rogerii de Hoveden opera, xii, 445.

ROMANUS. — Romanus Pontifex est successor S. Petri, i, 558. — Est successor jure divino, i, 558. — Probatur ratione, i, 559. Sex objectiones Nili solvuntur, i, 561. Quinque objectiones Calvinii diluntur, i, 561. Probatur Conciliis, i, 563. Probatur testimonio Pontificum, i, 565. Probatur Patribus Graecis, i, 569. Probatur Patribus Latinis, i, 571. — Nullus primatus Romano Pontifici est antiquior, i, 576. — Agendi ratio Romani Pontificis Zachariae erga regem Pipinum vindicatur, i,

580.—Primus est Romanus Pontifex quod in alios Episcopos exerceat auctoritatem, 1, 582. Quinque Nili argumenta diluuntur, 1, 583.—Primus est Romanus Pontifex quod leges condit, dispenset et censuras ferat, 1, 586.—Quod vicarios instituat, 1, 588.—Quod ad eum appellatur, 1, 588.—Quod a nemine iudicetur, 1, 598. Argumenta Nili solvuntur, 1, 600. Objectiones Calvinii diluuntur, 1, 603. Alia novem objectiones solvuntur, 1, 604.—Non recte principes quidam Romanum Pontificem deposuerunt, 1, 606.—An Romanus Pontifex Hæreticus deponi possit, 1, 608.—Primitus Romani Pontificis probatur quod illi no-

mina diversa auctoritatis tribuantur, 1, 611.—Romanus Pontifex non est simplex Episcopus, 1, 72. Argumenta Calvinii et Illyrici solvuntur, 1, 72.—Romanus Pontifex est caput totius Ecclesie, 1, 267.—Romanus Pontifex est absolute supra Concilium, 1, 269.—Romanus Pontifex non potest seipsum concilio cogenti subiacere, 1, 272.—Res Romana, XII, 492. ROSARIUM.—Rosarium Italice explicatur, XII, 267. RUFFINUS.—Ruffini Aquileiensis opera, XII, 392. RUPERTUS.—Ruperti a Russia opera, XII, 453.—Ruperti Tuitiensis opera, XII, 435.

S

SABBATUM.—Jejunium sabbati, VI, 485. SABELLIUS.—Sabellii hæresis, II, 382. SACERDOS.—Sacerdotes Christiani non debebant successione carnali propagari, II, 425.—Sacerdotum Aaron et Melchisedech differentia, XI, 166.—Sacerdotum officium quoddam sit, XI, 382. SACERDOTIUM.—Differentia inter sacerdotium Melchisedech et sacerdotium Christi, IV, 309. Argumenta solvuntur, IV, 310. SACRAMENTUM.—Errores circa Sacramenta, III, 333. Mendacia et calumniæ adversariorum contra Sacramenta, III, 337. Mendacia Philippi, III, 340. Mendacia Calvinii, III, 341. Mendacia Kemnitii, III, 342. Mendacia Tilmanni Heshusii, III, 344.—Sine nomen Sacramenti usurpandum, III, 343. Errores, III, 343. Probatur S. Scriptura, III, 346. Probatur Patribus, III, 347. Etymologia et notio mysterii et Sacramenti, III, 448.—Tribus vocibus sua Sacramenta Hebræi vocant, III, 348.—Sacramenti multe significationes, III, 349.—Quid ad Sacramentum novæ legis constituendum requiratur, III, 351.—Res octo ad hoc requiruntur, III, 351.—An Sacramenta proprie definiti possint, III, 354.—Bifariam Sacramenta considerari possunt, III, 354.—Definitio Sacramenti, III, 354.—Plures sunt Sacramenti definitiones, III, 355.—Definitio Sacramenti Concilii Tridentini, III, 356.—Definitio Sacramenti legis novæ et veteris legis convenit, III, 357.

—Sacramenti proprium est sanctificare, III, 357.—Sacramenta legis veteris sanctificem legalem efficiebant, III, 357.—Sine Sacramentis nulla est religio, III, 358.—Definitio conveniens veteribus et novis Sacramentis, III, 358.—Definitio Sacramenti Catechismi Romani Sacramentis novæ legis tantum convenit, III, 359. Argumenta Kemnitii solvuntur, III, 359.—Definitio Sacramenti Lutheranorum repellitur, III, 360.—Definitiones Anabaptistarum et Zwinglianorum refelluntur, III, 366.—Calvini definitio Sacramenti refutatur, III, 368. Quinque argumenta solvuntur, III, 372.—Sacramenta constant materia et forma, III, 376.—Sacramenta veteris legis solam materiam habebant, III, 376.—Sacramenta novæ legis materiam et formam habent, III, 377.—Totum Sacramentum novæ legis sic constat, III, 377.—In Sacramentis sat est si quid fungatur vice rei, aliud vice verbi, III, 378.—Non in Sacramento necesse est ut materia et forma tanquam partes essentielles ejusdem rei conjungantur, III, 379.—In Sacramentis verbum est consecratorium, III, 379.—In celebratione Sacramentorum verba requiruntur, III, 381.—In Sacramentis non requiritur verbum concionale essentialiter, III, 382.—Essentia Sacramentorum requirit certam verborum formam ad elementum servandum et sanctificandum, III, 384. Probatur verbis Christi, III, 384.—Probatur ver-

bis apostolicis, III, 384. Probatur Conciliis, III, 385. Probatur Patribus, III, 385. Tres objectiones solvuntur, III, 386.—Nihil in materia et forma Sacramentorum immutandum est, III, 390.—Res certæ et determinatæ a Deo in Sacramentis esse debent, III, 391.—Nihil est immutandum in rebus et in verbis a Deo determinatis in Sacramentis novæ legis, III, 391.—In Sacramento duplex est forma, III, 391.—Quæ varietas formam Sacramentorum destruat, III, 391.—Quomodo in hac varietate iudicandum sit, III, 392.—Quid accidat si in verbis interruptio miscetur, III, 392.—Quis ritus in Sacramento perficiendo necessarius sit, III, 392.—Mutare formam Sacramenti est grave peccatum, III, 393.—Mutare materiam Sacramenti grave est peccatum, III, 393.—Addere quid materiæ et formæ Sacramenti non licet, III, 393.—Causa Sacramentorum, III, 393.—Finis Sacramentorum, III, 394.—Cur Deus instituerit Sacramenta, III, 394.—Necessitas Sacramentorum, III, 394.—Necessitas mediæ Sacramentorum, III, 394. Sextæ propositiones circa hanc necessitatem, III, 394. Quædam objectiones de hac necessitate solvuntur, III, 395.—Auctor Sacramentorum, III, 395.—Prima causa Sacramentorum Deus est, III, 398.—Secunda causa Sacramentorum Christus est, III, 398.—Omnia Sacramenta novæ legis a Christo instituta sunt, III, 398.—Minister Sacramentorum, III, 399.—Duos errores Lutheranorum refutantur, III, 399.—Minister Sacramentorum homo solus est, III, 401.—Solus minister Sacramentorum (salvis Baptismate et Matrimonio) homo est ordinatus ab Ecclesia, III, 402. Argumenta Lutheri solvuntur, III, 403.—An fides et probitas ministri ad Sacramentum efficiendum requirantur, III, 407. Varii errores, III, 407. Error asiaticus, error S. Cypriani, error Donatistarum, III, 408. Refutatio errorum, III, 408.—Deus in Sacramentis fidem vel probitatem ministri non requirit, III, 409.—Refutatio S. Augustini contra Donatistas, III, 411.—Ad Sacramentum efficiendum intentio Ecclesie requiritur, III, 412.—Intentio Ecclesie veræ ad Sacramentum efficiendum solum requiritur, III, 413.—Virtualis intentio ad hoc sola requiritur, III, 413. Mendacia Tilmanni

et Kemnitii refutantur, III, 414. Argumenta Lutheri solvuntur, III, 416. Argumenta Calvinii solvuntur, III, 417. Argumenta Kemnitii diluuntur, III, 418. Argumenta Catharini solvuntur, III, 419.—Quæstio de efficacia Sacramentorum, III, 421.—Sententia Hæreticorum circa efficaciam Sacramentorum, III, 426.—Sacramenta ex opere operato dant gratiam, III, 428. Probatur novo Testamento, III, 428. Probatur vaticiniis Prophetarum, III, 432. Probatur decem figuris Sacramentorum, III, 432. Probatur Conciliis, III, 434. Probatur Patribus Græcis, III, 435. Probatur Patribus Latinis, III, 437. Probatur rationibus, III, 438. Objectiones ex Scriptura sumptæ solvuntur, III, 441. Octo objectiones ex Patribus ductæ solvuntur, III, 443. Objectiones a ratione petite diluuntur, III, 445.—Virtus Sacramentorum in diversis rebus residet, III, 450.—Gratia Sacramenti de capacitate naturali ducitur, III, 450.—An Sacramenta veteris legis ex opere operato operabantur, III, 452. Sententia Hæreticorum, III, 452. Sententia Catholicorum, III, 453.—Nullum Sacramentum veteris legis ex opere operato justificabat, III, 454. Probatur Prophetis, III, 454. Probatur verbis Apostolicis, III, 455. Objectiones contra verba Apostoli diluuntur, III, 456. Probatur Patribus Græcis, III, 458. Probatur Patribus Latinis, III, 459. Probatur rationibus in Scriptura fundatis, III, 460. Objectiones solvuntur, III, 461. Argumenta ex cap. X. prioris epistolæ ad Corinthios quoad *manna* et *aquam* depropleta solvuntur, III, 465. Quomodo in hoc loco *manna* et *agua* ab Apostolo nomenuntur, III, 467.—An characterem indelebilem quædam Sacramenta imprimant, III, 468. Errores, III, 479. Sententia Catholica, III, 470.—In quibusdam Sacramentis aliquis character animæ imprimitur, III, 470.—Character Sacramenti non est relatio, sed absoluta qualitas, III, 470.—Character Sacramentorum tria habet officia, III, 471.—Character Sacramentorum in anima sola tanquam in subjecto est, III, 471.—Indelibilis est character Sacramentorum, III, 471.—Tria sunt Sacramenta characterem imprimantia, III, 171.—Nullum veteris legis Sacramenta characterem imprimebant, III, 472.—Nullus in Christo character fuit creatus Sacra-

mentis veteris legis, III, 472. — Character Sacramentorum S. Scriptura probatur, III, 472. Probatur figuris et vaticiniis veteris Testamenti, III, 473. Probatur Patribus, III, 473. Apud Patres character Sacramentorum non designatur pro Sacramento, III, 474. Probatur ratione, III, 475. — Sententiæ Hæreticorum circa numerum Sacramentorum, III, 479. — Septem sunt Sacramenta, III, 481. Baptismus videlicet, III, 481. Eucharistia, III, 482. Confirmatio, III, 482. Penitentia, III, 482. Extrema Unctio, III, 483. Ordo, III, 483. Matrimonium, III, 483. — Loto pedum non est Sacramentum, III, 384. — Septem esse Sacramenta probant Concilia et doctores, III, 485. Septem Sacramenta esse probatur ex congruentiis, 487. — Solvuntur objectiones circa septenarium numerum Sacramentorum, III, 488. — Tria adversariorum argumenta ex S. Scriptura sumpta proferuntur, III, 480. Argumenta ex Patribus sumpta afferuntur, III, 489. Argumenta ex ratione ducta proferuntur, III, 491. — Septem Sacramenta novæ legis non sunt paria, III, 492. — Ordo Sacramentorum non est ordo dignitatis, III, 494. — Sapienter in Ecclesia Latina Latine Sacramenta administrantur, III, 502. — Lingua in Sacramentorum administratione non ad essentiam Sacramentorum pertinet, III, 502. — Lingua vulgaris usus in administratione Sacramentorum multa incommoda gignit, III, 503. Quæ sunt hæc incommoda, III, 503. Tribus modis Sacramenta accipi possunt, IV, 214. — Octo conditiones requisitæ ad Sacramentum proprie dictum novæ legis, IV, 463. — Vindictæ de libro de Sacramentis, VII, 519. Vindictæ de libro secundo de effectu Sacramentorum, V, 530. Vide *Vindictæ*. — Sacramenta visibilia sunt alligamenta peccatorum, XI, 463. — Sacramenta Italice explicantur, XII, 317.

SACRIFICIUM. — Explicatur definitio sacrificii, IV, 300. — Quid sit proprie sacrificium, IV, 300. — Definitio sacrificii Philippi Melanchthonis, IV, 300. Sex argumenta diluuntur, IV, 300. — Definitio sacrificii Calvinii refutatur, IV, 302. — Error Kemnitii circa sacrificium diluitur, IV, 303. — Vera definitio sacrificii, IV, 304. — Mors Christi fuit proprie sacrificium, IV, 306. — Partitio sacrificii, IV, 307. — Victimæ sacrificiorum, IV, 307. —

Immolationes in sacrificiis, IV, 307. — Libamenta in sacrificiis, IV, 307. — Holocausta in sacrificiis, IV, 307. — Hostia pro peccato in sacrificiis, IV, 307. — Hostiæ pacificæ in sacrificiis, IV, 307. — Hæc tria genera sacrificiorum tres status fidelium significant, IV, 307. Objectiones contra efficaciam sacrificii propitiatorii et impetratorii diluuntur, IV, 378. — Sacrificium Crucis explicatur, VIII, 529. — Sacrificium laudis a Dei laude quomodo internoscatur, X, 332. — Sacrificium laudis summam salutis complectitur, X, 332. Sacrificium magis acceptum a Deo, X, 450. — Sacrificium verum et proprie dictum exstat in Ecclesia Dei, XI, 256. — Sacrificium vespertinum figura sacrificii Crucis, XI, 429.

SÆPE. — Sæpe expugnaverunt me (Psalmus), XI, 367.

SAGITTA. — Sagittæ veloces in Psalmo XC, quid, IX, 704. — Sagittæ Domini quid, et earum effectus, X, 240. — Sagittæ vocantur verba Dei, X, 240.

SALOMON. — Salomon tyrum Christi gerebat, X, 464, XI, 382. — Salomonis regis opera, XII, 343.

SALONIUS. — Salonii opera, XII, 409.

SALTATIO. — Contra saltationem verba, IX, 41.

SALUS. — Salus primorum parentum, V, 325. — Salus corporis non contingit homini sine auxilio Dei, X, 498. — Salus animæ nemini datur sine præveniente, comitante et subsequente gratia Dei, X, 498. — Salutis peccatoris quod sit initium, X, 258. — Salutis via arcta et angusta, XI, 279. — Salutem concupiscere non sufficit, XI, 333.

SALVIANUS. — Salviani opera, XII, 409.

SALVO. — Salvatorum exiguus numerus, IX, 169.

SALVUS. — Salvum me fac, Deus (Psalmus), X, 438. — Salvum me fac, Domine (Psalmus), X, 61.

SAMARITANUS. — Samaritanorum leprosororum verba de liberatione urbis suæ ad festivitatem Paschæ et liberationem totius mundi applicantur, IX, 257.

SAMUEL. — Samuel apparuit mortuis, III, 411. — Apparuit Samuel jussu Dei, III, 412. — Samuel sacerdos non fuit, sed tantum levita, XI, 166. — Samuelis Prophetæ opera, XII, 343. — Samuelis Marrochiani opera, XII, 434.

SANCTIFICATIO. — Sanctificatio pro sanctuario aliquando ponitur in Scriptura, XI, 151.

SANCTITAS. — Sanctitas Apostolorum, Patrum et multorum Religiosorum extollitur, IX, 561.

SANCTUARIUM. — Sanctuarium quid, XI, 401.

SANCTUS. — Sanctos non esse nondum beatos Hæretici volunt, III, 141. Testimonia ab illis in sanctos ex Scriptura sumpta, III, 142. Testimonia ex Patribus Græcis petita, III, 142. Testimonia ex Patribus Latinis deprompta, III, 143. Testimonia ex ratione ducta, III, 144. — Sancti jam fruuntur visione Dei, III, 144. Probatur testimoniis Ecclesiæ, III, 144. Quinque mendacia Calvinii refutantur, III, 145. Probatur testimoniis Scripturæ, III, 145. Probatur testimoniis Patrum Græcorum, III, 151. Probatur testimoniis Patrum Latinorum, III, 155. — An gloria sanctorum post resurrectionem major erit quam antea, III, 157. Probatur septem rationibus in Scriptura fultis, III, 160. Objectiones solvantur, III, 160. — Sanctos recte canonizat Ecclesia, III, 162. — Septem honores Sanctis reddi solent, III, 163. — Quinque rationibus sancti debent canonizari, III, 163. — Cujus sit sanctos canonizare, III, 163. — Duobus modis sancti possunt canonizari, III, 164. — Sancti veteres coluntur consuetudine, III, 164. — In canonizatione sanctorum non errat Ecclesia, III, 164. — Miracula sanctos esse sanctos asserunt, III, 165. — Sanctos non canonizatos privatim coli possunt, non vero publice, III, 165. — Argumenta adversariorum de cultu sanctorum solvantur, III, 166. — Errores circa invocationem sanctorum, III, 176. — Fraudes et octo mendacia Hæreticorum circa invocationem sanctorum deteguntur, III, 176. — Non licet sanctos ut auctores gloriæ et beneficiorum et gratiæ invocare, III, 178. — Invocare debemus sanctos per Christum, III, 179. — Sancti pro nobis orant, III, 179. Probatur S. Scriptura, III, 179. — Sancti pro nobis orant etiam in particulari, III, 180. Probatur Scriptura et Patribus, III, 181. Probatur apparitionibus sanctorum, III, 182. — Sancti sunt invocandi, III, 183. Probatur Scriptura, III, 183. Probatur Conciliis, III, 184. Probatur Patribus Græcis, III, 184. Probatur Patribus Latinis, III,

185. Probatur miraculis B. Bernardi, III, 187. Probatur aliis miraculis, III, 187. Argumenta adversariorum solvantur, III, 188. — Invocatio sanctorum non injuriam facit Deo, III, 188. — Invocatio sanctorum non facit injuriam Christo, III, 190. Probatur testimonio S. Augustini, III, 190. — Sancti exaudiunt preces et impetrant quod petunt, III, 192. — Non ignorant sancti quid ab illis petimus, III, 192. — Quomodo sancti cognoscant quod petimus, III, 192. — Sanctos invocantes non diffidimus Deo, III, 194. — Christus non prohibuit invocare sanctos, III, 195. — Per sanctum unum vel alterum Deus potest nobis aliquid dare, III, 196. — Sanctus in Missa, IV, 414. — Sancti sunt servi Dei et reges, VII, 322. — Sancti quamvis in terris rudes pollent sapientia et justitia, VIII, 324. — Sancti infirmitatibus gloriari solent, IX, 143. — Assertores Paganismi et Mahumetismi non fuerunt sancti, IX, 561. — Decem Hæresiarchas non esse sanctos explicatur, IX, 561. — Quomodo sancti sub umbra et protectione Dei discescant, IX, 669. — Sancti quomodo dicantur transire per ignem et aquam, X, 418. — Sanctus quandoque Deus bona tribuit, aliquandoque aufert, X, 288. — Sanctorum opera quibus stultitia sint, X, 358. — Sanctus Israel est cognomen Dei, X, 461. — Sancti et fideles in hac vita absconditi, XI, 57. — Sancti appellari possunt fideles et justii, XI, 69. — Sancti viri patres sunt et matres eorum, quos ad fidem et penitentiam convertunt, XI, 366. — Sancti omnes una cum Christo mundum judicabunt, XI, 475. — Sancti cum Christo regnantes sunt sedes Dei, XI, 345.

SAPIENS. — Sapientes hujus mundi, nomine inimicorum aliquando significantur, X, 44.

SAPIENTIA. — Sapientiæ Dei latitudo, VIII, 292. — Longitudo sapientiæ Dei, VIII, 293. — Altitudo sapientiæ Dei, VIII, 294. — Profunditas sapientiæ Dei, VIII, 295. — Sapientiæ Dei practicæ latitudo, VIII, 295. — Sapientiæ Dei practicæ longitudo, VIII, 296. — Altitudo sapientiæ Dei practicæ, VIII, 298. — Profunditas sapientiæ Dei practicæ, VIII, 301. — Iterum longitudo sapientiæ Dei, VIII, 632. — Iterum longitudo sapientiæ Dei, VIII, 632. — Iterum altitudo sapientiæ Dei, VIII, 632. — Iterum profunditas sapientiæ Dei, VIII, 632. — Duo sunt colligenda ex meditatione sapientiæ

Dei, viii, 633. — Iterum latitudo sapientiae Dei practicae, viii, 633. — Iterum longitudo sapientiae Dei practicae, viii, 633. — Iterum altitudo et profunditas sapientiae Dei practicae, viii, 634. — Etiam de sapientia Dei practica, viii, 635. — Sapientiae Dei in omnibus rebus creatis latitudo, viii, 635. Altitudo, viii, 636. Profunditas, viii, 636. Longitudo, viii, 637. — Sapientia cum charitate jungitur si mane et vespere ad contemplandas res divinas versetur et Eucharistiam frequenter sumamus, ix, 117. — Sapientia perfecta duo requirit, xi, 256. — Sapientiae et scientiae inundatio in beatis, unde, xi, 256.

SAPIO. — Sapere sapientibus est vivere, x, 223.

SAPPHIRA. — Sapphirae et Ananiae historia explanatur, ii, 533.

SATISFACIO. — Potest homo iustificatus satisfacere pro reatu temporalis poenae, iv, 613. Errores, iv, 614. Doctrina Catholica, iv, 614. Probatur S. Scriptura, iv, 615. Probatur traditionibus veteris Ecclesiae, iv, 617. Probatur S. Justino, iv, 617. S. Irenaeo, iv, 618. Tertulliano, iv, 618. Origene, iv, 618. S. Cypriano, iv, 619. S. Antonio magno, iv, 619. Lactantio, iv, 619. S. Hilario, iv, 619. S. Basilio, iv, 620. S. Ambrosio, iv, 620. S. Gregorio Nazianzeno, iv, 620. Paciano, iv, 620. S. Innocentio I, iv, 620. S. Leone I, iv, 621. S. Gelasio, iv, 621. S. J. Chrysostomo, iv, 621. Theophilo Alexandrino, iv, 621. S. Hieronymo, iv, 621. S. Augustino, iv, 621. Maximino, iv, 622. Severo Sulpitio, iv, 622. Joanne Cassiano, iv, 622. Theodoro, iv, 622. S. Paulino, iv, 622. Salviano Massiliensi, iv, 622. Cassiodoro, iv, 622. S. Gregorio, iv, 622. Hesychio, iv, 622. Isidoro, iv, 622. Caesario Arelatensi, iv, 622. Beda, iv, 622. Rabeno, iv, 623. Radulpho, iv, 623. Petro Damiano, iv, 623. S. Bernardo, iv, 623. Responsiones Haereticorum ad testimonia Patrum refelluntur, iv, 623. Argumenta Lutheri solvuntur, iv, 626. Argumenta Philippi Melancthonis ex locis communibus sumpta diluuntur, iv, 628. Argumenta Philippi ex Apologia Confessionis Augustanae ducta solvuntur, iv, 631. Argumenta Calvinii solvuntur, iv, 633. Alia Calvinii argumenta refelluntur, iv, 637. Alia argumenta refutantur, iv, 641. — Ad satisfaciendum hortatio, ix, 638.

SATISFACIO. — Status controversiae de satisfactione, iv, 601. — Satisfactio quid, iv, 601. — Satisfactio duplex, iv, 601. — Remissa poena manet luenda poenae debitum quod satisfactione impletur, iv, 603. Opinio Haereticorum, iv, 603. Opinio Catholicorum, iv, 603. Varia testimonia hanc Catholicam opinionem asserentia, iv, 604. — An pro reatu poenae satisfactio esse potest, iv, 606. Catholici tria docent, iv, 606. — Aliquando poenae temporales huius vitae aliis operibus tolli possunt, quod est etiam satisfactio, iv, 606. — Haec opera sponte suscipi possunt pro satisfactione, iv, 607. — A Sacerdotibus illa pro satisfactione injungi queunt, iv, 609. Probatur S. Scriptura, iv, 609. Probatur Patribus, iv, 610. Probatur canonibus Conciliorum, iv, 610. Probatur rationibus, iv, 610. — De plena satisfactione, viii, 580. — De satisfactione, ix, 62. — Satisfactionis modus, ix, 638.

SCALA. — Scalae ascensionis ad Deum, viii, 241. — Gradus primus scalae est consideratio hominis, viii, 241. In corpore, viii, 241. In anima, viii, 242. In materia animae, viii, 242. In forma hominis, viii, 243. Hortatio ad animam, viii, 243. In fine hominis, viii, 244. — Secundus gradus scalae est consideratio majoris mundi, viii, 246. Consideratio magnitudinis orbis terrarum, viii, 246. Multitudinis creaturarum rerum, viii, 247. Varietatis rerum, viii, 248. Virtutis datae rebus creatis, viii, 249. Pulchritudinis rerum creaturarum, viii, 249. — Tertius gradus scalae est consideratio orbis terrarum, viii, 251. Terrae fundamenti totius orbis, viii, 251. Proprietatis terrae, viii, 251. Quietis in terra existentis, viii, 251. Nutricis terrae, viii, 253. — Quartus gradus scalae est consideratio aquarum et fontium, viii, 253. Consideratio proprietatum aquae, viii, 255. Quae lavat et abstergit maculas, viii, 255. Quae extinguit ignem, viii, 256. Quae sitim sedat, viii, 256. Quae in unum redigit quae vix uniri posse videntur, viii, 256. Quae ascendit tam alte quam ex alto descendit, viii, 257. Consideratio fontis qui flumina gignit, viii, 257. Qui non pendet a fluminibus, viii, 257. Qui se aliis rebus communicat, viii, 258. — Quintus gradus scalae est consideratio aeris, viii, 260. Qui habet multas proprietates, viii, 260. Qui conservat vitam, viii, 260. Qui est me-

dium sensibus nostris, viii, 260. Qui cedit omnibus, viii, 262. — Sextus gradus scalae est consideratio ignis, viii, 263. Qui habet multas proprietates, viii, 264. Qui in rebus diversis diverse agit, viii, 264. Qui perficit, viii, 264. Qui destruit, viii, 264. Qui fervet ita ut ipse videatur, viii, 266. Qui ad omnes figuras accommodatur, viii, 267. Qui res graves extenuat, viii, 268. — Septimus gradus scalae est consideratio caeli, solis, lunae et stellarum, viii, 269. Consideratio solis qui quatuor laudibus extollitur, viii, 269. In quo Deus posuit tabernaculum suum, viii, 269. Qui pulcherrimus est, viii, 269. Qui currit admirabiliter, viii, 270. Qui efficax est, viii, 270. Consideratio lunae quae habet multas proprietates, viii, 271. Quae variat secundum suam positionem ad solem, viii, 271. Quae habet phases, viii, 272. Consideratio stellarum quae orant caelum, viii, 273. — Octavus gradus scalae est consideratio animae rationalis, viii, 274. Quae est hominis spiritus, viii, 274. Quae est excellens et similis ad Deum, viii, 274. Quae lumine intelligentiae praedita est, viii, 274. Quae agit, viii, 275. Quae ingeniose res fabricat, viii, 275. Quae libero arbitrio gaudet, viii, 276. Quae voluntatem rationalem habet, viii, 276. Quae differt ab animabus brutiorum, viii, 277. Quae imaginem S. Trinitatis in se habet, viii, 277. Quae corpori omnia bona donat, viii, 277. — Nonus gradus scalae est consideratio Angelorum, viii, 278. Qui excellentem habent naturam, viii, 278. Qui habent intelligentiam et scientiam, viii, 278. Qui sunt potentes et imperant, viii, 279. Qui locum quemdam habitant et quem, viii, 279. Qui dignitate pollent et qua, viii, 280. Qui officia praestant et quae, viii, 281. Qui officia quinque praestant, viii, 281. Primum laudandi, viii, 281. Secundum orationes hominum ad Deum offerendi, viii, 281. Tertium mandata Dei exequendi, viii, 282. Quartum homines protegendi, viii, 282. Quintum militandi, viii, 282. — Decimus gradus scalae est consideratio essentiae Dei per similitudinem magnitudinis corporalis, viii, 283. In qua essentia est latitudo, viii, 283. Immenitas, viii, 284. Quae replet omnia gloria sua, viii, 284. In qua essentia est longitudo, viii, 284. Sublimitas, viii, 285. Altitudo, viii, 285. Profunditas, viii, 287. — Undecimus gra-

duus scalae est consideratio magnitudinis potentiae Dei per similitudinem magnitudinis corporalis, viii, 288. Quae potentia habet latitudinem, viii, 288. Longitudinem, viii, 289. Altitudinem, viii, 289. Profunditatem, viii, 290. — Duodecimus gradus scalae est consideratio magnitudinis sapientiae Dei per similitudinem magnitudinis corporalis, viii, 292. In qua sapientia est latitudo, viii, 292. Longitudo, viii, 293. Altitudo, viii, 294. Profunditas, viii, 295. — Tertius et decimus gradus scalae est consideratio sapientiae Dei practicae, viii, 295. In qua sapientia est latitudo, viii, 295. Longitudo, viii, 296. Altitudo, viii, 298. Profunditas, viii, 301. — Quartus et decimus gradus scalae est consideratio misericordiae Dei, viii, 303. Quae misericordia habet latitudinem, viii, 303. Longitudinem, viii, 304. Altitudinem, viii, 305. Profunditatem, viii, 306. — Quintus et decimus gradus scalae est consideratio magnitudinis iustitiae Dei per similitudinem magnitudinis corporalis, viii, 307. In qua iustitia est latitudo, viii, 308. Longitudo, viii, 308. Altitudo, viii, 309. Profunditas, viii, 311.

SCANDALUM. — Scandalum pusillorum et Pharisaeorum activum et passivum, xi, 326.

SCHISMATICUS. — De Schismaticis, ii, 321. — Schismatici non sunt de Ecclesia, ii, 321.

SCIENTIA. — Scientiae Dei practicae altitudo, viii, 637. — Scientia piis prodest, malis obest, ix, 117. — Scientia humanae charitas et humilitas sunt addenda, ix, 117. — Scientia Dei tenebras omnes penetrat, xi, 418. — Scientia Dei mirabilis in officio humano, xi, 418. — Scientia Dei mirabilis in officio spirituali et corporali, xi, 419. — Scientia divinae mirabiles effectus describuntur, xi, 415. — Scientia Dei notissima et obscurissima, xi, 415. — Scientiam Dei nemo latere potest, xi, 417.

SCIO. — Scientes Deum notitia amicitiae, quinam dicantur, x, 224.

SCRIPTOR. — Scriptores Testamenti veteris, xii, 341. — Scriptores novi Testamenti, xii, 353. — Scriptores Ecclesiastici ab anno 1 usque ad annum 100, xii, 353. Ab anno 100 usque ad annum 200, xii, 361. Ab anno 200 ad annum 300, xii, 363. Ab anno 300 ad annum 400, xii,

371. Ab anno 400 ad annum 500, XII, 394. Ab anno 500 ad annum 600, XII, 412. Ab anno 600 ad annum 700, XII, 415. Ab anno 700 ad annum 800, XII, 418. Ab anno 800 ad annum 900, XII, 422. Ab anno 900 ad annum 1000, XII, 427. Ab anno 1000 ad annum 1100, XII, 428. Ab anno 1100 ad annum 1200, XII, 434. Ab anno 1200 ad annum 1300, XII, 445. — Ab anno 1300 ad annum 1400, XII, 454. Ab anno 1400 ad annum 1500, XII, 461. — Index scriptorum contra Hæreticos, XII, 482. — Index scriptorum de casibus conscientiae, XII, 484. — Scriptores quidam, XII, 496.

SCRIPTURA. — Scriptura est verbum Dei, I, 67. — Vetus Sapientiae liber in Scriptura vindicatur, I, 97. — Scriptura in Chaldaeum translata fuit, I, 125. — Scriptura explicatione indiget, I, 167. Objectiones refelluntur, I, 174. — In Scriptura sensus duplex est, litteralis et allegoricus, I, 174. — Litteralis sensus in Scriptura duplex est, I, 174. — Allegoricus sensus in Scriptura triplex est, I, 174. — De sensu litterali quaedam dubia sunt, I, 175. — In veteri Testamento summus Sacerdos Scripturam interpretabatur, I, 177. — In novo Testamento S. Pontifex et Ecclesia Scripturam interpretantur, I, 178. Praxis Ecclesiae hanc consuetudinem confirmat, I, 179. Ita se gesserunt Pontifices et imperatores, I, 183. Item fuerunt Patres Latini et Graeci, I, 184. Ratio idem postulat, I, 187. Objectiones solvuntur, I, 188. — S. Scripturae excellentia, IX, 24. — S. Scripturae prerogativa, IX, 24. — S. Scripturae privilegia, IX, 24. — S. Scriptura dupliciter interpretatur, IX, 177. — Scriptura non omnia continet, IX, 201. — Scriptura sacra facta est Iudaeis in laqueum, X, 448. — Contra S. Scripturam calumniae regis Anglorum refutantur, XII, 174.

SCUTUM. — Scutum est fides, IX, 649. — Scuta hostium spiritualium, quoniam sint, X, 60.

SEBADIUS. — Sebadii opera, XII, 379.

SEBASTIANUS. — Sebastiani Monachi sanctitas, VIII, 195.

SECUNDUS. — Secunda sabbati, quoniam dies apud Iudaeos, X, 312.

SECURITAS. — Securitas et benedictio coelestis patriae quoniam, XI, 465.

SEDEO. — Sedere in loco sublimi in Scriptura est prosperitate gaudere, IX, 468. — Sedere ad dexteram meam et sinistram non est meum dare explicatur, IX, 325.

SEDES. — Sedes Apostolica translata fuit pluries sed transitorie, II, 86.

SEDULIUS. — Sedulii opera, XII, 403.

SEMEI. — Semei quomodo intelligendum sit præceptum fuisse, ut malediceret Davidi, X, 252.

SENSUS. — Quinque sensus nostri sunt peccatorum porta, VIII, 586. — Mala ex sensu oculorum orta, VIII, 586. — Remedium contra sensum oculorum, VIII, 586. — Mala ex sensu auditus orta, VIII, 587. — Mala ex sensu odoratus orta, VIII, 589. — Mala ex sensu gustus orta, VIII, 589. — Remedium contra sensum gustus, VIII, 590. — Mala ex sensu tactus orta, VIII, 590. — Remedium contra sensum tactus, VIII, 590. — Remedium efficax contra luxuriam et tentationes sensus tactus id est carnis, VIII, 591. — Omnes sensus Christi in Cruce passi sunt, IX, 223.

SEPTENARIUS. — Septenarius numerus sumitur pro frequenter, XI, 326.

SEPTUAGESIMA. — Septuagesima et sequentium Dominicarum origo, III, 317. — Cur sic hæ Dominice nominentur, III, 318.

SEPTUAGINTA. — Septuaginta opera, XII, 350.

SEPTUPLUM. — Septuplum in sacris litteris, significat generatim majus et multiplex, XI, 31.

SEPULCRUM. — Sepulcrum Adami, V, 326.

SEQUENTIA. — Sequentia in Missa, IV, 412.

SERMO. — Sermo Dei velocissimus, XI, 466.

SERPENS. — Tentator verus erat serpens, V, 306. — Error Ophitarum, V, 306. — Diabolus serpente usus est, V, 307. — Non alio animali quam serpente utendi Diabolus a Deo permissionem habebat, V, 307. — Pœna serpentis in paradiso, V, 324.

SERVITUS. — Servitus est duplex, I, 474. — Servitus erga Deum multiplex est, VIII, 95.

SERVUS. — Omnis homo servus est Dei, VIII, 95. — Servi Dei quoniam, qui filii, et qui filii filiorum, XI, 191. — Servi Dei quales esse debeant, XI, 267. — Servorum et puerorum magna affinitas, XI, 267.

SESSIO. — Sessio Christi a dextris Patris, XI, 253.

SEVERIANUS. — Severiani opera, XII, 394.

SEVERUS. — Severi Sulpitii opera, XII, 402.

SI. — Si vere utique iustitiam (Psalms), X, 371.

SIDONIUS. — Sidonii Apollinaris opera, XII, 406.

SIFFRIDUS. — Siffridi Presbyteri opera, XII, 455.

SIGEBERTUS. — Sigeberti opera, XII, 436.

SIGNUM. — Efficacia signi Crucis contra Hæreticos, IX, 686.

SIMEON. — Simeonis Metaphrastæ opera, XII, 425. — S. Simonis Stylitæ opera, XII, 407.

SIMILITUDO. — Similitudines sacre Scripturæ caute usurpanda, X, 374.

SIMON. — Simonis de Cassia opera, XII, 458.

SIMONIANUS. — Quid Simoniani docebant, II, 381.

SIMULACRUM. — Simulacrum quid, II, 213.

SION. — Sion Ecclesiae typus, XI, 77. — Sion mons, caput regni populi Judaici, X, 485.

SIRICIUS. — Siricius Papa vindicatur, II, 98.

SITIS. — Sitis Christi in Cruce longissima fuit, VIII, 524. — Tormentum sitis quale sit, VIII, 524. — Historia Alexandri magni sitim habentis, VIII, 524.

SIXTUS. — S. Sixti II Papæ opera, XII, 367. — Sixti III Papæ opera, XII, 406.

SMALCHALDICUS. — Smalchaldicæ nugæ circa S. Pontificem diluuntur, II, 51.

SOCRATES. — Socratis opera, XII, 406.

SODALITAS. — Sodalitas pravorum cavenda est, X, 107.

SOL. — Sol quatuor landibus extollitur, VIII, 269. — In sole Deus posuit suum tabernaculum, VIII, 269. — Sol pulcherrimus est, VIII, 269. — Sol currit admirabiliter, VIII, 270. — Efficacitas solis, VIII, 270. — Defectus solis in morte Christi explicatur, VIII, 511. — Totus sol in morte Christi defecit, VIII, 516. — Sol defecit omnipotentia Dei, VIII, 516. — Sol præcipue gloriam Dei predicat, X, 105. — Sol cur dicatur factus in potestatem diei, et luna in potestatem noctis, XI, 401.

SOLLICITUDO. — Sollicitudo Dei erga homines pulchra metaphora exprimitur, X, 369.

SOMNUS. — Somnus mors est temporalis et spiritualis, X, 66.

SOPHONIAS. — Sophoniae Prophetæ opera, XII, 347.

SOPHRONIUS. — Sophronii opera, XII, 416.

SOZOMENUS. — Sozomeni opera, XII, 406.

SPERO. — Sperans in Deo quomodo pascitur in divitiis, X, 134. — Sperantes in Domino cur aliquando plus affligantur, X, 134. — Sperare in nomine Domini quid, X, 199.

SPES. — Spes impiorum vana est, IX, 350. — Spes est tutissima domus iusto, X, 26. — Spes proprie dicta in Christo non fuit, sed fiducia, X, 76. — Spes cum timore jungenda est, X, 194. — Spes firma in Deo quomodo habeatur, X, 230. — Spes viva ad obtinendam vitam æternam necessaria est, X, 208. — Spei utilitates, XI, 373. — Actus spei Italicus, XII, 268. — Iterum actus spei Italicus, XII, 337.

SPINA. — Spina aliquando significat tribulationem et stimulum conscientiae, X, 187.

SPIRITUALIS. — Spirituales oblationes quoniam dicenda, X, 343. — Spiritualibus filiis quis sit pater et mater, XI, 366. — Spiritualis pulchritudo quæ, X, 38. — Spirituales filii quo cibo pascantur, XI, 366. Spiritualis potestas servorum Christi non minus cernitur in actione, quam passione, XI, 362.

SPIRITUS. — S. Spiritus vivificat, quid, I, 71. — S. Spiritus in Ecclesia est ad explicandas Scripturas, I, 176. — S. Spiritus divinitas demonstratur, I, 298. Demonstratur ex novo et veteri Testamento, I, 298. Demonstratur ex nominibus, I, 299. Demonstratur ex attributis, I, 299. Demonstratur ex Patribus, I, 300. Demonstratur ex miraculis, I, 300. — S. Spiritus creat, I, 299. — S. Spiritus conservat, I, 299. — S. Spiritus salvat, I, 300. — Spiritus predicat, I, 300. — S. Spiritus miracula patrat, I, 300. — S. Spiritus regit Ecclesiam, I, 300. Objectiones Hæreticorum contra divinitatem Spiritus sancti solvuntur, I, 309. Processio Spiritus sancti probatur S. Scriptura, I, 338. Probatur Conciliis, I, 341. Probatur Patribus Latinis, I, 342. Probatur Graecis Patribus, I, 344. Probatur ratione, I, 350. Objectiones diluuntur, I, 350. Objectiones Graecorum diluuntur, I, 352. — Spiritus sancti cur dona oleum dicantur, IX, 237. Septem sunt cause, IX, 257. — Cur Spiritus sanctus non venerit antequam Christus abie-

rit, ix, 268. Tres sunt rationes, ix, 268. — Spiritum sanctum Patris et Filii nexum esse declaratur, ix, 307. — Spiritus sanctus a Patre et a Filio missus est, ix, 307. — Divinitas Spiritus sancti vindicatur, ix, 307. — Missio Spiritus sancti fuit missio æqualis, ix, 307. — Tot modis Spiritus sanctus hominibus inspiratur quot dona illius sunt, ix, 307. — Cur Spiritus sanctus in Pentecoste sub forma ignislinguarum et sonitus apparuerit, ix, 307. — Num Spiritus sanctus Christi pater dici possit, ix, 504. — Spiritui sancto quomodo conveniat peculiariter dici Dominum dominorum, x, 104. — Spiritus sancti schola nulla utilior est, x, 203. — Spiritus aliquando significat cor et os, x, 184. — Spiritus contribulatus, quis, x, 342. — Spiritus principalis, quis, x, 342. — Spiritus varie exponitur, xi, 477.

SPONSA. — Sponsa Christi Ecclesia, B. Virgo et alie virginis, x, 297. — Sponsæ vestis deaurata et amictus varius quid, x, 297. — Sponsæ Christi per prærogativam dicuntur qui virginitatem in Ecclesia voverunt, non extra, x, 299.

STADIUM. — Stadium spirituale est donum justificationis fidem, spem et charitatem continens, ix, 127. — Extra stadium hæretici et improbi currunt, ix, 127. — In stadio spirituali bene currendum est, ix, 127. — Cur et quomodo Deus non excitat ad currendum in stadio, ix, 127. — Currentibus in stadio Christianis abstinendum est ab impedimentis hujus sæculi, ix, 127.

STANCARUS. — Stancari error de meditatione refellitur, i, 436.

STELLA. — Stellæ ornant cælum, viii, 273. — Stellæ sunt veluti castrorum caelestium acies ordinata, x, 195.

STEPHANUS. — S. Stephani regis Hungarorum vita narratur, viii, 191. — Zelus S. Stephani in propagationem religionis, viii, 193. — S. Stephanus nubit Gisela, viii, 195. — Misericordia et veritas S. Stephani, viii, 196. — Devotio S. Stephani erga B. M. Virginem, viii, 197. — Famæ S. Stephani propagatio, viii, 198. — Morbus S. Stephani, viii, 199. — Mors S. Stephani, viii, 199. — Miracula S. Stephani, viii, 200. — Accusatio de conjugio S. Stephani, viii, 202. — Cur festum S. Stephani Nativitatis Domini sequitur, ix, 91. — Stephani Eduensis opera, xii, 428.

STERILITAS. — Sterilitas animæ duobus modis accipitur, x, 206. — Sterilitas quædam incredibilis post hanc vitam, x, 234.

STRABUS. — Strabi Fuldensis opera, xii, 425.

STRIDOR. — Quid sit stridor dentium, ix, 392.

STUDIUM. — Studium præcipuum justi, x, 29.

STULTUS. — Stulti vocantur qui confidunt in divitiis suis, x, 323.

SUBDIACONATUS. — Subdiaconatus est ordo, ii, 438. — Subdiaconatus est vere Sacramentum, v, 30.

SUBSTANTIA. — Substantia quid, i, 314. — Substantia pro fundamento, aut subsistentia sumitur, x, 442.

SUFFRAGIUM. — Suffragia vivorum prosunt defunctis, iii, 121. — Suffragia mortuorum mortuis præsent, iii, 122. — Suffragia mortuorum viventibus prosunt, iii, 122. — Tria genera suffragiorum pro mortuis, iii, 124. — An suffragium restitutionis prosit defunctis, iii, 124. — Quis potest suffragiis juvare animas, iii, 125. — Malus non potest suffragio juvare animas, iii, 125. — Missa mali Sacerdotis potest juvare, iii, 125. — Quibus prosint suffragia, iii, 125. — Non sanctis prosunt suffragia, iii, 126. — An damnatis prosint suffragia, iii, 126. — An suffragia particularia omnibus prosint, iii, 127.

SUI. — *Sibi* particula sæpe redundat in Scriptura, xi, 336.

SUPER. — Super lumina Babylonis (Psalmus), xi, 402.

SUPERBIA. — Superbia quæ fuerit primorum hominum, v, 311. — Superbiæ humanæ descriptio, ix, 487. — Superbia initium omnis perditionis, x, 233. — Superbiæ pes, quid, x, 233. — Superbiæ obnoxii sunt magni viri, x, 233. — Superbia fuit causa dispersionis Judæorum, xi, 234. —

SUPERBUS. — Superbi et obstinati cedro similes sunt, x, 250. — Superbi potentes montes terræ vocantur, x, 230. — Superbi non tenent superbiam, sed a superbia tenentur, x, 476. — Superbi omnes vento inflati sunt, xi, 348. — Superbos Deus spernit, xi, 333.

SUPERNATURALIS. — Quid supernaturale duobus modis dici possit, v, 178.

SUSANNA. — Susannæ historia vindicatur, i, 89. — Susannæ innocentia manifestata, x, 231.

SUSCEPTIO. — Susceptio matutina quid, x, 120.

SUSCEPTOR. — Vox *susceptor* in Psalmo XC explicatur, ix, 677.

SUSTINEO. — Sustinere Dominum, quid, x, 139, 155.

SYBILLA. — Sybillæ Filium ut Deum prædicant, i, 296.

TABERNACULUM. — Tabernaculum Aræ cur domus Dei, et locus habitationis gloriæ ejus, x, 152. — Tabernaculum erat figura Ecclesiæ, x, 162.

TALENTUM. — Talentorum parabola explicatur, viii, 379. — Quomodo talenta committantur, viii, 380. — A quo talentum tollatur, viii, 380. — Tribus generibus hominum talenta committuntur, viii, 380.

TATIANUS. — Tatiani opera, xii, 363.

TEMPESTAS. — Tempestas passionis Christi varia significat, x, 443.

TEMPLUM. — Errores circa templa, iii, 267. — destructores templorum, iii, 268. — An sint templa erigenda, iii, 268. — Forma templorum, iii, 269. — Ecclesiæ erant ut Salomonis templum, iii, 269. — Templa ad orientem conversa erant, iii, 269. — Cur templa ad orientem conversa erant, iii, 269. — Judæi orabant etiam extra templum versi ad occidentem, iii, 270. — Finis templorum, iii, 270. Quatuor sunt fines, iii, 270. — Recte eriguntur templa ad verbum Dei et Sacramenta distribuenda, iii, 271. Probatur exemplo Christi et Apostolorum, iii, 271. Probatur exemplo primorum Christianorum, iii, 271. Probatur veteribus Patribus, iii, 271. Probatur ratione, iii, 272. — Ecclesiæ Christianorum proprie possunt appellari templa, iii, 272. Probatur ratione et Patribus, iii, 272. — In principio propter idololatrias templa Christianorum non appellabantur templa, iii, 274. — Templa Christianorum etiam privata ad orandum instituuntur, iii, 274. Probatur S. Scriptura et Patribus, iii, 274. Probatur rationibus, iii, 275. Probatur nomine Ecclesiæ, iii, 275. Quatuor objectiones diluuntur, iii, 275.

SYLVESTER. — Sylvestri Priore opera, x, 472.

SYMBOLUM. — Symbolum in Missa, iv, 413. — Symboli antiquitas, v, 428.

SYNAGOGA. — Synagoge initium sub Mose, x, 485.

SYNESIUS. — Synesi Ptolemaidis opera, xii, 401.

SYRIA. — Reges Syriæ, x, 490.

T

TABERNACULUM. — Tabernaculum Aræ cur domus Dei, et locus habitationis gloriæ ejus, x, 152. — Tabernaculum erat figura Ecclesiæ, x, 162.

TALENTUM. — Talentorum parabola explicatur, viii, 379. — Quomodo talenta committantur, viii, 380. — A quo talentum tollatur, viii, 380. — Tribus generibus hominum talenta committuntur, viii, 380.

TATIANUS. — Tatiani opera, xii, 363.

TEMPESTAS. — Tempestas passionis Christi varia significat, x, 443.

TEMPLUM. — Errores circa templa, iii, 267. — destructores templorum, iii, 268. — An sint templa erigenda, iii, 268. — Forma templorum, iii, 269. — Ecclesiæ erant ut Salomonis templum, iii, 269. — Templa ad orientem conversa erant, iii, 269. — Cur templa ad orientem conversa erant, iii, 269. — Judæi orabant etiam extra templum versi ad occidentem, iii, 270. — Finis templorum, iii, 270. Quatuor sunt fines, iii, 270. — Recte eriguntur templa ad verbum Dei et Sacramenta distribuenda, iii, 271. Probatur exemplo Christi et Apostolorum, iii, 271. Probatur exemplo primorum Christianorum, iii, 271. Probatur veteribus Patribus, iii, 271. Probatur ratione, iii, 272. — Ecclesiæ Christianorum proprie possunt appellari templa, iii, 272. Probatur ratione et Patribus, iii, 272. — In principio propter idololatrias templa Christianorum non appellabantur templa, iii, 274. — Templa Christianorum etiam privata ad orandum instituuntur, iii, 274. Probatur S. Scriptura et Patribus, iii, 274. Probatur rationibus, iii, 275. Probatur nomine Ecclesiæ, iii, 275. Quatuor objectiones diluuntur, iii, 275.

templa, iii, 275. Templa etiam sanctis dedicantur, iii, 277. Probatur Conciliis et Patribus, iii, 277. Probatur ratione a simili ex divinis litteris deducta, iii, 278. — Merito templa Dei cum lætitia et solemnitate dedicantur, iii, 280. Probatur veteri Testamento, iii, 280. Probatur ratione, iii, 281. Probatur exemplo Dei, iii, 281. Probatur praxi Ecclesiæ, iii, 281. — Merito precibus et ceremoniis templa conservantur, iii, 282. Probatur nova et veteri Scriptura, iii, 282. Probatur Conciliis, iii, 282. Probatur Patribus, iii, 282. Probatur ratione, iii, 282. — Finis ceremoniarum in dedicatione templorum, iii, 283. — Merito templum consecratum sanctum existimari debet, iii, 284. Probatur diverse et præsertim absentia Diaboli, iii, 284. — Ornatus templorum, iii, 285. Argumenta et rationes adversariorum diluuntur, iii, 289. — Pium et bonum est ornare templa Domini, iii, 289. Probatur S. Scriptura, iii, 286. Probatur vaticinio Isaia, iii, 286. Probatur Patribus Græcis, iii, 286. Probatur Patribus Latinis, iii, 287. Probatur pietate ædificationum templi, iii, 287. Probatur multis rationibus, iii, 287. — Ædificatio et ornatus templorum licet bona facile vitiantur, iii, 288. — Quatuor circumstantiis hæc vitiantur, iii, 288. — Vana templorum ornamenta, iii, 289. — Ornatus templi Judæorum typicus et ceremonialis fuit, iii, 289. — Ornatus hujus templi fuit etiam moralis, iii, 290.

TEMPORALIS. — Temporalia contemnens prodigium fit multis, x, 458. — Temporalibus anxie querendis et conservandis frustra insudant homines, x, 466.

TENEBRÆ. — Cur dicantur tenebræ exterior-

- res, viii, 420. — Quae fuerint tenebrae in morte Christi, viii, 511. — Cur fuerint istae tenebrae, viii, 512. — Duae sunt causae harum tenebrarum, viii, 512. — Hae tenebrae virtute Dei factae fuerunt, viii, 517. — Quid istae tenebrae indicaverint, viii, 517. — Quid sint tenebrae exteriores, ix, 392. — Tenebrae spirituales, quoniam sint, xi, 439.
- TENTATIO.** — Tentatio tribus modis superatur, vi, 48. — Tentatio duplex est, ix, 482. — Tentatio Diaboli, ix, 482. — Quibus tentationibus Diabolus nos aggreditur, ix, 482. — Quatuor sunt tentationes in Psalmo XC, ix, 704. Timor nocturnus sagitta volans, etc. ix, 704. — Contra tentationes remedia, ix, 704. — Quatuor tentationes Christiano obvenire solent, ix, 704. — Quomodo tentationibus obviam eundum sit, ix, 482. — Tentationes Diaboli sunt gladii et tela ignea, x, 33. — Tentationes ubique sunt, x, 60. — Tentatio magna iustorum est felicitas iniquorum et quomodo superetur, x, 232. — Tentationes vincunt milites Christi fugiendo et tolerando, x, 303. — Tentationis tempore quid faciendum sit, x, 440. — Tentationes quomodo dissolvat Deus, xi, 351. — Tentationum initia, parvuli sunt Babyloniae, xi, 407.
- TENTATOR.** — Tentatores praecipui, viii, 457. — Quales tentatores et quot, viii, 457. — Instrumenta tentatorum, viii, 458. Honor sunt, viii, 458. Et pecunia, viii, 458. Et voluptas, viii, 458. — Instrumento voluptatis tentator Diabolus in Paulum usus est, viii, 459. Et in Hilarionem et Antonium, viii, 459. — In alios sanctissimos viros tentator usus est aliis instrumentis, viii, 459. — Sensus corporales sunt instrumenta tentatoris, viii, 460. Et lingua, viii, 460. Et odores, viii, 460. Et gula, viii, 460. Et tactus impudici, viii, 461.
- TENTO.** — Cur Deus permiserit hominem tentari sciens eum casurum, v, 304. — Errores, v, 304. Sententiae Patrum, v, 304. Tres sunt causae, v, 303. — Alia ratio, v, 306. — Tentare proprium est hypocritarum, x, 217. — Tentatus liberatur a tentatione dupliciter, x, 66. — Tentatus duo mala patitur, x, 66.
- TERRA.** — Terra est fundamentum orbis terrarum, viii, 251. — Proprietates terrae, viii, 251. — In terra quies est, viii,
251. — Terra nutrit omnia, viii, 253. — Terra quomodo in Incarnatione Verbi deiderit fructum suum, x, 417. — Terrae amatores, terra nuncupantur, x, 303.
- TERRENUS.** — Terrena bona, quae sint, x, 33.
- TERTULLIANUS.** — Tertulliani opera, xii, 363.
- TESTAMENTUM.** — Testamentum condendum est in initio morbi, viii, 600. — Oportet cogitare in testamento condendo de restitutione seris alieni, viii, 600. — Et de eleemosyna facienda cogitandum est cum testamentum condimus, viii, 600. — Cogitandum est in testamento condendo de refrigerio animae suae, viii, 601. — Testamentum et pactum quomodo conveniant in promissionibus Christi, xi, 334.
- TESTIMONIUM.** — Testimonia iniquorum perversa arguuntur quinque capitibus, x, 142.
- THARSIS.** — Tharsis quid significet, x, 314.
- THEODORETUS.** — Theodoretii opera, xii, 404.
- THEODORUS.** — S. Theodori Studitae opera, xii, 423. — Theodori Presbyterii opera, xii, 408. — Theodori Balsamonis opera, xii, 443.
- THEODOSIUS.** — Theodosii pietas probatur, viii, 463. — Peccatum Theodosii, viii, 466. — Zelus Theodosii ad evertendos errores Gentilium, viii, 467.
- THEODULPHUS.** — Theodulphi opera, xii, 424.
- THEOLOGUS.** — Index Theologorum scholasticorum, xii, 483.
- THEOPHILUS.** — Theophili Alexandrini opera, xii, 391. — S. Theophili Antiocheni opera, xii, 362.
- THEOPHYLACTUS.** — Theophylacti opera, xii, 430.
- THEORIANUS.** — Theoriani opera, xii, 443.
- THESAURUS.** — Thesaurus absconditus in agro quid, viii, 373. — Parabola de thesauro abscondito in agro explicatur, viii, 373. — Thesaurus quid, viii, 373. — Abscondere thesaurum quid, viii, 374. — Emere thesaurum quid, viii, 374. — Thesaurus nunc res pretiosas, nunc earum locum designat, x, 193.
- THESSALONICA.** — Thessalonicae urbis caedes ab imperatore Theodosio, viii, 486.

- THOMAS.** — S. Thomae Aquinatis opera, xii, 450. — Thomae Cantabrigiae opera, xii, 449. — Thomae Argentinensis opera, xii, 458. — Thomae de Kempis opera, xii, 468. — Thomae Mori opera, xii, 473. — Thomae de Vio Cajetani opera, xii, 471. — Thomae Valdensis opera, xii, 462.
- THYMIAMA.** — Thymiamatis, quod offerebatur in templo, qualitates, xi, 429. — Thymiamatis qualitates habere debet oratio, xi, 429.
- TIBERIUS.** — Tiberii imperatoris intronatio, viii, 472. — Aspectus corporis Tiberii, viii, 473. — Praedia Tiberii, viii, 173. — Mors Tiberii, viii, 176.
- TIMEO.** — Timere Deum, in Scriptura aliquando sumitur pro colere, x, 123, xi, 264. — Timetis Dominum praemium, xi, 264. — Timetis Deum felicitates, xi, 259.
- TIMOR.** — Quatuor timores, iv, 544. — Timor servilis est bonus, iv, 545. Probatur Concilio Tridentino, iv, 545. Probatur S. Scriptura, iv, 545. Probatur traditione veteris Ecclesiae, iv, 546. Probatur ratione, iv, 547. Sex objectiones solvuntur, iv, 548. — Timorem sanctum consideratio gehennae gignit, viii, 464. — Quid timor producat, viii, 464. — Quinque sunt timores, viii, 464. — Timor filialis comitatur pietatem, viii, 464. — Timor servilis et timor initialis bona sunt, viii, 465. — Utilitates timoris gehennae, viii, 465. Quatuor sunt, viii, 465. Prima utilitas, viii, 465. Secunda utilitas, viii, 466. Tertia utilitas, viii, 466. Quarta utilitas, viii, 467. — Timor nocturnus in Psalmo XC quid, ix, 704. — Timor Dei idem ac pietas, x, 106. — Timor filialis, x, 106. — Timor et spes conjungi debent, x, 198. — Timor cum spe verae charitatis iudicium est, x, 198. — Timor Domini securitas maxima, x, 391. — Timore filiali Deum timent perfecti, x, 204. — Timorem Domini ante oculos quomodo semper habere possimus, x, 401. — Timorem Dei abjicere quam malum, x, 70. — Timor Domini veram vitam felicem parit, xi, 264. — Timor Domini quomodo faciat beatum, xi, 264. — Timoris sancti signum, xi, 365.
- TITUS.** — Titii Bostremi opera, xii, 379.
- TOBIAS.** — Tobiae librum canonicum esse probatur, i, 93. — Tobiae historia, xii, 349.
- TONITRU.** — Tonitrua cur voces Domini, x, 95.
- TONSURA.** — Tonsura non est ordo, sed praeparatio ad ordines, ii, 437. — Antiquitas tonsurae, ii, 621. — Cur tonsura adhibeat, ii, 621.
- TORCULAR.** — Torcular quid, x, 43.
- TORRENS.** — Torrens voluptatis, quid, x, 223.
- TRACTUS.** — Tractus in Missa, iv, 412.
- TRADITIO.** — Qui defecerint et oppugnaverint traditionem, i, 195. — Quid sit traditio et quotplex, i, 195. — Quaedam traditiones Apostolicae sunt, i, 197. — Mendacia Haereticorum solvuntur, i, 198. — Necessitas traditionis, i, 200. — Hebraei traditione utebantur, i, 201. — Ecclesia primitiva traditione utebatur, i, 201. — Traditiones exstare ex Scripturis probatur, i, 205. Probatur Conciliis et Pontificibus, i, 207. Probatur Patribus, i, 208. — Traditio Haereticorum traditiones rejiciunt Lutherani, i, 215. — Traditioem necessitas more gentium probatur, i, 215. Probatur consuetudine Philosophorum, i, 216. Probatur dignitate Ecclesiae et mysteriorum, i, 216. — Quinque regulae ad cognoscendas veras traditiones, i, 216. — Objectiones ex Scripturis petite contra necessitatem traditionis solvuntur, i, 218. Objectiones ex Patribus sumptae diluuntur, i, 223. Objectiones et ratione deductae refutantur, i, 223.
- TRAJANUS.** — Trajanus laudatus, quod delatoribus operam non daret, xi, 173.
- TRANSUBSTANTIATIO.** — Transsubstantiatio probatur verbo Dei, iv, 176. Objectiones diluuntur, iv, 177. Exempla adversariorum vana sunt, iv, 177. Probatur testimoniis Patrum, iv, 180. Probatur definitione et consensu Ecclesiae ab annis quingentis, iv, 184. Probatur congruentia rationis, iv, 186. Tres objectiones diluuntur, iv, 187. Objectiones Kennitii solvuntur, iv, 188. Novem objectiones Petri Martyris refutantur, iv, 192. — Transsubstantiationis dogma antiquissimum est, xii, 157.
- TRIBULATIO.** — Tribulationes gravissimae pro Deo susceptae sunt levissimae et brevissimae, viii, 517. — Justus tribulationibus exercetur, ix, 24. — Tribulationis etymologia, ix, 587. — Definitio tribulationis, ix, 587. — Amissio Dei quanta sit tribulatio, ix, 587. — Alia etymologia tribulationis, ix, 587. — Duplex tribulatio, ix, 587. — Varias sunt tribulationes temporales, ix, 587. — Tribulationes a sensibus

externis, ix, 587. — Tribulationes ab intellectu, ix, 587. — Tribulationes a voluntate, ix, 587. — Tribulationes a sole, a terra, ab angelis, Dæmonibus, ix, 587. — Tres sunt præcipuæ tribulationes temporales: pestis, fames et bellum, ix, 587. — Deus causa est tribulationum, ix, 587. Probatur S. Scriptura, ix, 594. — Duæ sunt origines tribulationum, ix, 595. — Duplici ratione Deus nobis mittit tribulationes, ix, 595. — Tribulationis bonitatem vel malitiam tripliciter sortitur, ix, 603. — Triplex effectus malus tribulationum, ix, 603. — Tres boni fructus tribulationum, ix, 603. — Fructus tribulationis in bonam terram cadentis, ix, 611. — Tres sunt hi fructus tribulationis, ix, 611. — Tribulatio nos purgat tripliciter, ix, 611. — Ad tribulationem tolerandam hortatio, ix, 611. — Tribulatio nos illustrat, ix, 611. Probatur exemplis filii Tobie, collyrio Joannis, solitudine Osee, ix, 611. — Tribulatio illustrat quæ infra nos sunt, ix, 611. — Tribulatio illustrat quæ supra nos sunt, ix, 611. Probatur exemplis Hebræorum, Edmiorum, et Juliani Apostatæ, ix, 611. — Tribulatio illustrat quæ circa nos sunt, ix, 611. — Tribulatio illustrat quæ in nobis sunt, ix, 611. — Tribulatio tres fructus perficit, ix, 611. — Arma et remedia contra tribulationes, ix, 619. — Cingulum contra tribulationes, ix, 619. — Usus gladii spiritualis in tribulationibus, ix, 628. — Galeæ spei usus in tribulationibus, ix, 628. — Usus lorice charitatis in tribula-

tionibus, ix, 628. — Usus calceorum in tribulationibus, ix, 638. — In tribulationibus Eucharistia prodest, ix, 649. — In tribulationibus sex sunt veritates ex fide, ix, 649. — Tribulationes non sunt flagellum sed flabellum, ix, 721. — Tribulatio per spinam significatur, x, 187. — Tribulationis tempus nox significat, dies tempus prosperitatis, x, 78. — Tribulationes sunt sacrificia, x, 110. — Tribulationis effectus, x, 151, 180. — Tribulationes aliquando dicuntur aqua, x, 188, 484. — Tribulationes evadendi via facilior, x, 437. — Tribulatione correptus, quid facere debeat, x, 45. — Tribulationes iustorum minores sunt, quam carnalibus videntur, x, 386. — Tribulationes quibus purgantur electi, signa sunt gravissimarum pœnarum quas luent impij post hanc vitam, x, 386. — Tribulationum iustorum variæ metaphors, x, 447. — Tribulationum utilitas, xi, 414.

TRIBULO. — Cum tribulatis quomodo sit Deus, xi, 125.

TRINITAS. — Trinitas divinarum personarum, xi, 259. — Trinitatis opera indivisa, xi, 259.

TRISTITIA. — Tristitia feminarum ante crucem Domini, viii, 520. — Causa tristitiæ Domini in cruce, viii, 320.

TU. — Te decet hymnus, Deus (Psalmus), x, 407.

TURCA. — Turcarum reges, xii, 496.

TURPE. — Turpia verba fetor est, x, 70.

TYRANNUS. — Tyranni orientis, xii, 496.

U

UALAFRIDUS. — Ualafri Strabonis opera, xii, 425.

UBIQUITAS. — Ubiquitas humanitatis Christi non existit, i, 384. — Hæc ubiquitas repugnat S. Scripturæ, i, 384. — Hæc ubiquitas repugnat symbolo, i, 386. — Hæc ubiquitas repugnat Sacramento Eucharistiæ, i, 389. — Hæc ubiquitas repugnat testimonio Patrum, i, 390. Argumenta Hæreticorum refelluntur, i, 391. Septem argumenta ex verbo Dei petita solvuntur, i, 393. Argumenta ex Incarnatione ducta diluuntur, i, 395. Argumentum ex Patribus sumptum diluitur, i, 396. Argumentum ex Scholasticis deductum refutatur, i, 398. Argumentum e ratione sumptum solvitur, i, 399.

UDALRICUS. — Udalrici de Argentina opera, xii, 453.

UMBRA. — Umbra mortis quid sit, x, 130.

UNICORNIS. — Unicornis filius dilectus, cur dicatur, x, 165.

USQUEQUO. — Usquequo, Domine, oblivisceris (Psalmus), x, 65.

USUARDUS. — Usuardi Monachi opera, xii, 423.

USURA. — Usuræ peccatorum, x, 465.

UT. — Ut quid, Deus, repulisti in finem (Psalmus), x, 481.

UTER. — Uter in pruna quid sit, xi, 321.

UTILITAS. — Mirabilia vite B. M. Virginis utilitatem præstant, ix, 214. — Utilitas hujus sententiæ *Vado ad Deum qui misit*

me, ix, 268. — Utilitates festorum sanctorum, ix, 350. — Utilitates commendationum animarum in purgatorio, ix, 415. — Utilitas timoris judiciorum Dei, ix, 424. Probatur S. Scriptura et Patribus, ix, 424. — Utilitas concionis de extremo judicio, ix, 424. — Utilitas est considerare

miserias humanas, ix, 456. — Utilitas est legere vitas sanctorum, ix, 561. — Utilitates quas offert fides in prosperis, ix, 649.

UVERNUS. — Uverni Vestphali opera, xii, 469.

UVITICHINDUS. — Uvitichindi opera, xii, 428.

V W Z

VANITAS. — Vanitas varia significat, x, 177.

VATICINIUM. — Vaticinia Lutheri refutantur, ix, 556. — Vaticinia Munceri et quorundam Anabaptistarum refutantur, ix, 556. — Vaticinium de Christo et Ecclesia, xi, 25.

VENANTIUS. — Venantii Fortunati opera, xii, 415.

VENATOR. — Dæmones sunt venatores, ix, 686. — Hornum venatorum astutia, fortitudo et multitudo, ix, 686.

VENCESLAUS. — Venceslai vita narratur, viii, 177. — Venceslaus non vult ulcisci, viii, 178. — Pietas Venceslai erga sanctorum corpora, viii, 179. — Cædes Venceslai, viii, 181. — Miracula Venceslai, viii, 182.

VENIALIS. — Veniale peccatum proprie non relinquit maculam, x, 77.

VENIO. — Venite, exultemus Domino, (Psalmus), xi, 143.

VENTUS. — Ventorum cum Angelis similitudo, xi, 498. — Ventus dispergens impios dicitur Angelus, x, 213. — Venti equi sunt curus Dei, x, 95.

VERBUM. — Verbum Dei vindicator, vii, 149. Vide *Vindicta*. — De verbis Christi in cruce, viii, 487. — Præfatio de his verbis, viii, 487. — Primum verbum Christi in cruce explicatur, viii, 489. Explicatur vox *autem*, viii, 489. Explicatur vox *Pater*, viii, 489. Explicatur vox *dimitte*, viii, 489. Explicatur vox *illis*, viii, 490. Explicatur voces *non enim sciunt, etc.* viii, 490. — Primum fructus primi verbi Christi in cruce est charitas quam nos docet ardentissima Christi charitas, viii, 491. Et charitas erga inimicos quam nos docet charitas Christi erga crucifixores, viii, 492. — Secundus fructus primi verbi est condonatio injuriarum, viii, 493. Refutantur hic duo objectiones, viii, 494. —

Secundum verbum Christi in cruce explicatur, viii, 495. — Pauca hic de latronibus, viii, 495. — Quid latronem docuerat, viii, 495. — Vox latronis *memento mei* explicatur, viii, 497. — Vox Christi *amen* explicatur, viii, 497. Vox *dico tibi* explicatur, viii, 497. Vox *hodie* explicatur, viii, 497. Vox *in paradiso* explicatur, viii, 498. — Primum fructus verbi secundi Christi in cruce, viii, 500. — Hujus verbi fructus primus est consideratio immense misericordie Christi et quam bonum est et utile illi servire, viii, 498. — Aliis quoque idem quod latroni promittit Christus, viii, 498. — Liberalitas Christi, viii, 498. — Historia Arnulphi Monachi, viii, 498. — Secundus fructus verbi secundi est cognitio potentie gratiæ Dei et imbecillitatis voluntatis humanæ, viii, 500. — Tertius fructus verbi secundi est quod crux crucifigera est bonis non vero malis, viii, 502. — Tertium verbum Christi in cruce explicatur, viii, 503. Voces *ecce filius tuus* explicantur, viii, 504. Voces *ecce mater tua* explicantur, viii, 504. — Primum fructus verbi tertii est desiderium Christi infinitum pro nostra salute patiendi, viii, 505. — Secundus fructus verbi tertii, viii, 505. — Mysterium trium feminarum, viii, 505. — Maria Magdalena figura est penitentium, viii, 505. — Maria Cleophae est figura proficientium, viii, 506. — Maria Virgo est figura perfectorum, viii, 506. — Tertius fructus verbi tertii, viii, 506. — Officia bonorum parentum erga filios, viii, 506. — Officia filiorum bonorum erga parentes, viii, 508. — Quartus fructus verbi tertii est fiducia in B. Virgine, viii, 509. — Confirmatur verbis quorundam Patrum, viii, 509. — Quartum verbum Christi in cruce explicatur, viii, 511. Voces *Eli, Eli, etc.* explicantur, viii, 512. — Primum